

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Også denne gang tak for bred tilslutning til forslaget til folketingsbeslutning.

Hr. Kjelgaard havde et par spørgsmål, som jeg vil gå lidt ind på i et par korte bemærkninger. Det første spørgsmål lød: hvad betyder stabile forhold, er det kun prisstigninger? Det, som er meningen med at oprette en råvarefond, er ganske simpelt at undgå de meget store udsving, der kan være tale om, udsving, der går nedad, på verdensmarkedspriserne, og som betyder store rystelser især for de udviklingslande, der specielt koncentrerer deres økonomi omkring et bestemt råstof.

Omvendt ligger for i-landene den fordel, at man bedre kan planlægge, fordi man ved, at der ikke bliver disse store udsving i råstofpriserne. Meningen er altså, at man gennem disse mekanismer, ved opkøb af stødpude-lagre, får en sådan stabilitet. Hvor prislejet kommer til at ligge, afgøres naturligvis af de almindelige mekanismer, men det er for at undgå de store udsving, at denne idé nu forhåbentlig bliver en realitet, og det er noget, som udviklingslandene har ønsket.

Pr. 18. marts har i alt 27 lande, som tegner sig for 52,9 pct. af de direkte bidrag til fondens kapital, undertegnet aftalen. I Norden er det Danmark, Finland, Norge og Sverige. Af EF-landene er det Holland, Frankrig, Storbritannien, Italien, Luxembourg, Irland og Forbundsrepublikken Tyskland. Øvrige industrilande: USA, Canada, Portugal. Og så en lang række udviklingslande.

Hvad angår Danmarks bidrag i forhold til andre lande, vil jeg henvise til forslagets bemærkninger, tredje kapitel, hvor der er særlige bemærkninger om, hvordan Danmark skal finansiere det; dér ser man fordelingsnøglen.

Jeg vil ikke komme ind på hr. Ib Christensens betragtninger. Jeg forstår godt, at retsforbundet må sige sådan, når man har sin ideologi om frihandel, men her er efter min mening et eksempel, hvor omverdensens realiteter altså ikke rigtig passer ind i retsforbundets ideologi. Jeg vil bare sige, at her er ikke tale om almisser. Hvis hr. Ib Christensen vil fastholde ordet almisser, må jeg sige, at hr. Ib Christensen ikke har forstået, hvad meningen er dér. Det er en balance af interesser, hvor u-landene nok er den part, der har den største interesse, men hvor vi heller ikke skal

se bort fra, at i-landene selv har en interesse i en forsyningsikkerhed og i, at priserne ikke har de store udsving, der er tale om.

Jeg bed mærke i, at hr. Stinus sagde, at det ville være godt, hvis Danmark hurtigt kunne ratificere aftalen, og heri kan jeg være helt enig med hr. Stinus. Jeg kan oplyse tinget om, at i dag kun ét land, nemlig Indonesien, har ratificeret aftalen, og jeg er enig med hr. Stinus i, at det ville se ganske godt ud, hvis Danmark var det første i-land, der ratificerede.

Ib Christensen (DR):

Kun den bemærkning til ministeren, at når jeg brugte udtrykket almisser, var det i og for sig i en bredere betydning og ikke kun sigtende på dette forslag, nemlig dette, at vi stadig væk ikke er nået op på 1 pct. af brutto-nationalproduktet i samlet u-landsstøtte, men det, der her er tale om, hvis vi ser på forslagets oplysninger om de statsfinansielle virkninger for Danmark, er jo dog, at vi skal yde bidrag til fondens egenkapital på 2,3 mill. kr. fondsregningsenheder, og det er jo altså ikke ret mange penge; det må vi nok erkende.

Mit ærinde er sådan set at sige til ministeren, at han godt kan have ret i, at retsforbundets ideologi måske ikke passer til omverdenen, som den er i dag, idet vi har – og det er så min udlægning – en enorm mængde protektionister og planøkonomer at slås med. Det forhindrer jo ikke, at det teoretisk er rigtigt, hvad vi siger. At vi er overbeviste om det, er jo klart. Derfor kan jeg kun give ministeren ret i hans bemærkninger i den forstand, at de politiske realiteter i form af protektionistiske interesser og planøkonomiske filosofier er sådan, at det måske kan være svært at finde ørenlyd for vores frihandels-synspunkter – det ved vi også alt om i markedsudvalget, hvor vi er alene om at kæmpe for dem – men det forhindrer jo ikke, at det til syvende og sidst er en rigtig og en nødvendig politik. Det er bare beklageligt, at sandheden har så lang en march.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.